
КАК ГЕТИТЕ СА „ОБЕЗСМЪРТЯВАЛИ“?

НИКОЛАЙ ШАРАНКОВ

(Резюме)

В множество изследвания върху проблемите на тракийската религия и култура напоследък се постулират практики на „обезсмъртяване“ у гетите. В опит да изясни дали писмените извори допускат подобно тълкуване авторът разглежда известния екскурс на Херодот за обичаите на гетите (IV. 93—97) и проследява рецепцията му в съчиненията на по-късните гръцки и римски писатели. Анализът на текстовете показва, че изразът Γῆται οὐ θανατίζοντες у Херодот не би могъл да се разбира по друг начин освен „гетите, които вярват/твърдят, че са безсмъртни“, като това безсмъртие се отнася единствено до човешката душа, която след смъртта отива при бог Замолксис и в бъдеще ще се завърне отново. От сведенията на различните автори проличава, че тази гетска идеология, напълно противоречаща на гръко-римските представи, които поставяли душите на мъртвите в някакъв недостъпен и отделен свят, е била достатъчно необикновена, за да насочи вниманието към себе си и да продължи да впечатлява античния човек в течение на векове.